

АКТИ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

**УХВАЛА
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням громадянина
Самардака Мар'яна Михайловича
щодо офіційного тлумачення положень частин сьомої, дев'ятої
статті 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»

м. Київ
12 лютого 2015 року
№ 3-у/2015

Справа № 2-5/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича — доповідача,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Самардака Мар'яна Михайловича щодо офіційного тлумачення положень частин сьомої, дев'ятої статті 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року № 280/97–ВР (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) з наступними змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Самардак М. М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року № 280/97–ВР з наступними змінами (далі — Закон) щодо законності сумісництва посади заступника міського голови з питань діяльності виконавчого комітету міської ради на постійній основі з повноваженнями депутата районної ради, а саме:

— частини сьомої, згідно з якою на осіб, які входять до складу виконавчого комітету ради і працюють у ньому на постійній основі, поширюються вимоги щодо обмеження сумісності їх діяльності з іншою роботою (діяльністю), встановлені Законом для сільського, селищного, міського голови;

— частини дев'ятої, за якою до складу виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті ради не можуть входити депутати відповідної ради, крім секретаря ради.

Автор клопотання стверджує, що офіційне тлумачення необхідне для поновлення його прав, закріплених у статті 38 Конституції України. До конституційного звернення долучено копії постанови Вінницького апеляційного адміністративного суду від 5 грудня 2013 року, ухвал Вищого адміністративного суду України від 19 червня 2014 року та від 12 листопада 2014 року, а також листів Міністерства юстиції України і Національного агентства України з питань державної служби.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 27 січня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Конституційний Суд України наголошував, що під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (ухвали від 12 травня 2010 року № 31-у/2010, від 19 травня 2010 року № 34-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів дає підстави вважати, що автор клопотання не довів неоднозначного застосування положень частин сьомої, дев'ятої статті 51 Закону судами України. В ухвалях Вінницького апеляційного адміністративного суду від 5 грудня 2013 року, Вищого адміністративного суду України від 19 червня 2014 року та від 12 листопада 2014 року застосувалися різні положення названої статті Закону.

Листи Міністерства юстиції України, Національного агентства України з питань державної служби мають інформаційно-роз'яснювальний характер і не є актами правозастосування. Конституційний Суд України неодноразово вказував на те, що інформаційні листи не можна розглядати як такі, що підтверджують неоднозначність застосування положень Конституції України та законів України (ухвали від 14 січня 2014 року № 1-у/2014, від 16 січня 2014 року № 3-у/2014).

Крім того, зі змісту судових рішень, на які посилається Самардак М. М., вбачається, що він не є суб'єктом правовідносин з питань, порушених у конституційному зверненні, і жодне з цих рішень не приймалося щодо нього особисто та не стосувалося його прав. Автор клопотання не обґрунтував того, що зазначені рішення призвели чи могли призвести до порушення саме його прав, визначених статтею 38 Конституції України.

Отже, суб'єкт права на конституційне звернення не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Самардака Мар'яна Михайловича щодо офіційного тлумачення положень частин сьомої, дев'ятої статті 51 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР з наступними змінами на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ